

Nogle af udvalgets spørgsmål til økonomi- og erhvervsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 1 og 11-14 og økonomi- og erhvervsministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål 1

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 4. marts 2003 fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, jf. L 144 - bilag 4.

Svar

Jeg har noteret mig FSR's generelle tilfredshed med forslaget til ny revisorlov, samt at foreningen vil lægge alle sine kræfter i for at sikre, at ikke bare lovens bogstav, men også lovens intentioner bliver efterlevet fuldt ud.

FSR peger i sin henvendelse på tre bestemmelser, som foreningen ønsker at drøfte:

Forslagets § 13, stk. 3, om revisors vederlag i situationer, hvor revisor både reviderer og rådgiver samme virksomhed.

Forslagets § 20 for så vidt angår størrelserne af de bøder, Disciplinærnævnet kan idømme.

Forslagets § 29 om finansieringen af Revisor-tilsynet og Disciplinærnævnet.

ad 1) Vederlag

FSR anfører i sin henvendelse, at det absolutte forbud i lovforslagets § 13, stk. 3, er strammere end den tilsvarende bestemmelse i EU-henstillingen om revisorers uafhængighed. Forbudet betyder, at hvis en revisor udfører revision eller erklæringsopgaver for en kunde, kan revisor efter lovforslaget ikke for den samme virksomhed udføre rådgivningsydelser og herfor betinge sig et vederlag, der er afhængigt af andre forhold end det udførte arbejde, f.eks. at der opnås myndighedsgodkendelse af et særligt skattearrangement.

Indledningsvis skal jeg hertil bemærke, at det er regeringens politik i forbindelse med implementeringen af EU-retlige forskrifter at lægge sig så tæt op ad forskrifterne som muligt. I en række situationer vil det dog ud fra en overord-

net samfundsmæssig synsvinkel være naturligt, at der ved implementeringen også indgår særlige nationale interesser, der kan påvirke udformningen af de danske regler.

Som eksempler herpå kan nævnes:

EU-henstillingen om revisorers uafhængighed vedrører kun lovpligtig revision. Lovforslaget går imidlertid videre, idet det også omfatter erklæringsopgaver, dvs. alle de områder, hvor revisor optræder som offentlighedens tillidsrepræsentant.

Ejerbestemmelserne i EU-henstillingen foreskriver alene, at flertallet af stemmerettighederne i en revisionsvirksomhed skal ejes af revisorer, autoriseret i EU. Lovforslaget foreskriver, at majoriteten af såvel kapitalandele som stemmerettigheder ejes af danske registrerede eller statsautoriserede revisorer, og at revisorer, der er godkendt i andre EU-lande, kun kan eje mindre end 50 pct.

I medfør af 4. selskabsdirektiv kan medlemsstaterne fritage selskaber under en fastsat grænse for at få udført lovpligtig revision. I Danmark har man, som et af de få europæiske lande, undladt at benytte denne mulighed. Det betyder, at alle aktie- og anpartsselskaber i Danmark – uanset størrelse – skal have udført lovpligtig revision.

Til det konkrete spørgsmål om vederlagsbestemmelsen kan jeg oplyse, at bestemmelsen oprindeligt er foreslået af Revisorkommissionen i betænkning 1411 fra januar 2002.

Revisorkommissionen anfører i betænkningen bl.a.: »Af hensyn til den synlige uafhængighed og for at undgå tvivl om, hvilke kauteler der i en sådan situation måtte være tilstrækkelige, har Revisorkommissionen fundet rigtigst helt at forbyde denne honoreringsform, såfremt revisor (fortsat) ønsker at erklære sig om den pågældende kunde.

Med ordene »som udføres« er ikke blot tænkt på tilfælde, hvor revisor selv udfører andre ydel-